Gimnazijos pulsas

Subačiaus gimnazijos laikraštis 2013 m. vasario 22 d.

Seniai seniai už jūrų marių, už septynių neįžengiamų girių gyveno tokia jaunutė, paprastutė mergaičiukė, vardu Teisė. Ji labai puikiai žinojo savo teises. Jas visur pritaikydavo. Niekada ji nedirbdavo, nes naudojosi teise į laisvalaikį. Ji niekada niekam nepadėdavo, nepatardavo, tik visuomet užsiiminėjo jai malonia veikla, nes juk Teisė turi teisę į savo laisvus pasirinkimus. Teisę visi labai mylėjo ir brangino, nes visiems ji suteikdavo teisių daryti tai, kas į galvą šauna. Teisės draugai ilgainiui aptingo, nutuko, apsamanojo ir liko pūpsoti atsirėmę į medžio kamieną.

Toli toli, už kitų jūrų marių, už kitų septynių neįžengiamų girių gyveno kita tokia jaunutė, paprastutė mergaičiukė, vardu Pareiga. Ji puikiai žinojo savo pareigas ir sąžiningai jų laikėsi.Pareiga žinojo savo pareigą padėti kitiems ir ji padėjo, todėl visi žmonės aplink ją buvo labai laimingi. Pareiga suteikdavo pareigų kitiems žmonėms, kad šie galėtų jų laikytis ir kad visi gyventų doroje, santarvėje ir gerume. Tačiau ilgainiui visi žmonės pradėjo laikytis perdaug pareigų, visi paersidirbo, išvargo, daug kas numirė.

Taigi, kiekvienas žinokime savo pareigas, kurių privalome laikytis, tačiau nepamirškime ir teisių, kurios leidžia mums pailsėti, pasimėgauti gyvenimu.

Dvyliktokų paklausėme: jeigu būtų galimybė pasukti laiką 100 dienų pirmyn, ar atgal, sugrįžti 100 dienų į praeitį, ar skrieti 100 dienų pirmyn? Ką pasirinktumėte?

Norėčiau laiką pasukti ir pirmyn, ir atgal. Atgal – grįžęs stengčiausi ,,ateiti į protą“, bet norisi greičiau sulaukti egzaminų. Tad rinkčiausi paskubinti

Sukčiau laiką pirmyn. Greičiau ateitų egzaminų laikas ir šiltoji vasara.

Sukčiau laiką pirmyn. Kuo greičiau ateis egzaminai, tuo greičiau jie ir baigsis.

Sukčiau laiką į priekį, nes atsibodo laukti egzaminų.

Žinoma, kad į priekį nesukčiau laiko – juk egzaminai... Grįžčiau atgal 100 dienų, tada daugiau mokyčiausi, nors visko ir neišmoksi...

Aš tikrai grįžčiau atgal, nes laiką praeityje šiek tiek švaisčiau į kairę ir į dešinę... Manau, kiek protingiau leisčiau tą 100 dienų.

Visiškai nieko nekeisčiau. 100 dienų į priekį ar atgal – svarbiausia, kad esu su bendraklasiais, kurių draugijoje gera.

Sunku laukti egzaminų, kuo tos dienos arčiau, tuo baisiau. Todėl sukčiau laiką 100 dienų į priekį, kad viskas kuo greičiau baigtųsi.

Jei būtų galimybė, pasukčiau laiką 100 dienų atgal, nes laikas eina labai greitai ir yra dar daug neatliktų darbų, kurie turėjo būti padaryti.

100 dienų atgal, kad dar kartą apgalvočiau, kokius egzaminus laikyti. Gal geriau jiems pasiruoščiau.

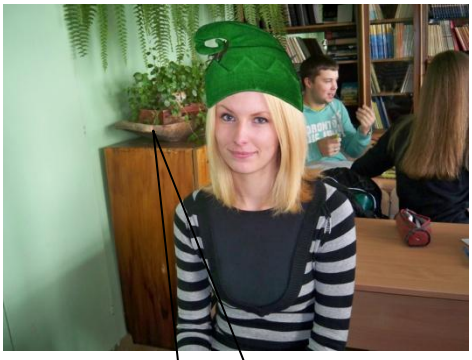

Rinkčiausi grįžti atgal – daugiau laiko skirčiau mokymuisi tų dalykų, kurie sunkiau sekėsi.

Likčiau tame laike, kuriame esu dabar. Nei grąžinčiau, nei skubinčiau. Niekada nežiūriu atgal, o skubėti nereikia.

Pasukčiau laiką į priekį, nes degu pradėti naują etapą savo gyvenime, susirasti naujų draugų, susipažinti su įvairiais žmonėmis. Be to, po 100 dienų prasidės vasara.

100 dienų atgal. Dar daug ko nespėjau padaryti. Per daug greitai tas laikas eina. Ateitis visada ateis ir jos sulauksim, o atsukti laiko įprastai negalim, todėl labiau norisi nejmanomo.

100 dienų atgal, nes nelaukiu egzaminų ir norėčiau turėti daugiau laiko jiems pasiruošti.

Tikriausiai pasilikčiau šiame laike. Kam skubėti, jei ir taip viskas greitai praeina. O tai kas praėjo – jau praeitis...

Pasirinkčiau grįžimą atgal, nes dar nenoriu palikti šitos mokyklos ir noriu geriau pasiruošti egzaminams, išmokti tai, ko dar nemoku.

Kas buvo vakar – istorija, kas bus rytoj – svajonė, o šiandien – ŠVENTĖ.

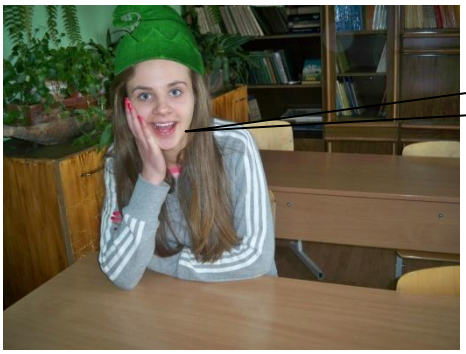

Atgal. Daugiau pasimokyčiau, nešvaistyčiau laiko.

.Jeigu galėčiau atsukti laiką atgal, turbūt kaip ir visi daugiau dėmesio skirčiau mokslams, labiau pasiruoščiau bandomiesiems egzaminams. Konkrečiau viską susidėliočiau į vietas.